

למה? נשאל יפה. האם מפני שצבע עורם שחור?
 "לא!" הוא משיב. "אצלי לא חשוב איהו צבע יש לעור. עובדה, הם באים אלי, לבקש עבודה ועזרה רפואית. אני נותן להם מה שהם שמבקשים, כולל עזרה רפואית ללא תשלום. אבל אני אינני רוצה להיות אחראי על מה שיקרה פה. אם לא יוציאו אותם מדימונה יהיה כאן אסון גדול מאוד!"
 "אבל אתה חובע להוציא אותם מדימונה, מדוע אינך רוצה בהם בעיר?"
 נשאל יפה.

"אני אגיד לך." אומר יפה. "רציתי כבר להרביץ לאחד מהם כשביקרתי ב־דירתו. הרגשתי ממש שאני מתפוצץ. הוא אמר לי: תוך שש שנים אנחנו נהיה בישראל שניים-שלושה מיליון. או אנחנו נבוא לחקור אותכם! מדוע לא להאמין להם? הם אומרים מה שהם חושבים. הם מכריזים שהם נגד חוקי המדינה. הם לא מכירים כלל בחוק. הם מאיימים עלינו שבכוים היום יאמרו איתנו את החשבונות!"

מושבת העובדים השחורים" מרובות באחד הבניינים במרכז הקליטה של הסוכנות בדימונה. השכונה, שכונת הנצחון, היא שכונה מודרנית ור יפה. מאז גירוש ה־18 מלוד, מורגשת אוירה של מתח בשכונה. הכושים, החלו להיות מושפעים מההסתה הרשמית נגדם בטלוויזיה ובצינורות התקשורת הממלכתיים האחרים. הם חוששים פן יגשימו את האיומים ויגרשו גם אותם.
 רק בהמלצה אישית של מכרים מקרב בני הכת, ניתן לחדור עתה למבצרים ולשוחח עם כמה מאנשי הקבוצה: מיכאל ישראל, גבריאל הקסן ואלחנן. תחילה הם משמיעים כמה סיסמאות: "אתם כולכם שקרנים! הדמוקרטיה אצלכם היא בדיוק כמו בארצות-הברית!" או "אתם כולכם כמו גולדה!" הם מדברים עברית טובה. **שאלה:** אם יכירו בכך כאוהבים, ה־אם תסכימו ללכת לצה"ל?
מיכאל ישראל: (בכעס והתרגשות): מדוע השאלה הזאת? אני לא יודע... עכ־שני אינני יכול לענות.

אלחנן: חמדינה אינה רוצה אותנו, או איך רוצים שנלך לצה"ל?
מיכאל ישראל: איך אתה יכול להבין אותנו? אנחנו רעבים ואתם לא. **שאלה:** מה העמדה הפוליטית שלכם? האם אתם סטוריים ישראל צריכה להמ־שיך להחזיק בשטחים שנכבשו במלחמה?
מיכאל ישראל: מדוע אתה שואל שאלות כאלה? אתה אמרת שאתה חבר...
שאלה: מה צורת התפילה שלכם? **גבריאל הקסן:** זה עניין פרטי. אני אתה שואל אותך איך אתה מתפלל ואם אתה מתפלל. כל אחד מתפלל בליבו. זה העיקר.

מיכאל ישראל: אתם היהודים מת־סללים לאבנים. מתפללים לאבני הכותל

ועדת כבלה

בשירה וריקודים במיקצבים אפריקאיים באו בני עדת הישראלים השחורים לקבל את חבריהם במלחמת-העופה. ברוב השלטת אומר: ברוכים הבאים מגלות. אבל בני הכת הנוספים שהגיעו — גורשו.

משפחות, כתריסר נפשות. רק אלחנן מת־פרנס. רווחיו: כ־300 ל"י לחודש. המיתרות המעטות שהם מרשים לעצמם הם בקבוקי הבירה. ערימות של בקבוקי בירה ריקים נערמות בכל דירה. הילדים נקיים, ממושמים ואינם פרועים יותר מילדים אחרים בשכונן.
 בכל זאת שוררת עתה אוירה של ציד מכשפות בשכונת הנצחון. לכל אחד יש טענות נגד "השחורים".
 מסבירה רוזה וענקין, ילידת מארוקו, בת 23, אם לשני ילדים: "אנחנו לא יכולים להיות ככה. אי־אפשר לגות. הם מסתובבים כל הזמן ברחוב, בין הבתים. לפעמים עד ארבע לפנות בוקר. או שהם מתכנסים כ־15 איש בדירה ומתחילים

משפחות, כתריסר נפשות. רק אלחנן מת־פרנס. רווחיו: כ־300 ל"י לחודש. המיתרות המעטות שהם מרשים לעצמם הם בקבוקי הבירה. ערימות של בקבוקי בירה ריקים נערמות בכל דירה. הילדים נקיים, ממושמים ואינם פרועים יותר מילדים אחרים בשכונן.
 בכל זאת שוררת עתה אוירה של ציד מכשפות בשכונת הנצחון. לכל אחד יש טענות נגד "השחורים".
 מסבירה רוזה וענקין, ילידת מארוקו, בת 23, אם לשני ילדים: "אנחנו לא יכולים להיות ככה. אי־אפשר לגות. הם מסתובבים כל הזמן ברחוב, בין הבתים. לפעמים עד ארבע לפנות בוקר. או שהם מתכנסים כ־15 איש בדירה ומתחילים

אתם היהודים מתפללים לאבנים.

זה אסור. אנחנו מתפללים בליבנו.

לנגן ולשיר. הם מרביצים נורא לילדים שלהם. לא הייתי מגרשת אותם. אבל לפי חות שיעבירו אותם למושב, או לקיבוץ..."
 ז'קלין אבוטבול, 23, מספרת כי מהמז־רונים של הכושים, אותם הם מנקים ב־חדרי המדרגות, יוצאים פישפשים.
 "ראית פשפשים?"
 "לא, אבל אני בטוחה שהיו... כולם אומרים..."
 עולה חדש מארגנטינה, המסרב לגלות את שמו: "אני פוחד מהם. לקחתי את אחותי מבית-הספר ששם לומדים הילדים שלהם. היא חושפה ואני מפחד עליה. אני מכיר אותם עוד מחוץ-לארץ."
 אמר יצחק פרץ, 30ן ראש־העיר: "ה־מצב באמת המז־אמרנו לממשלה. זה לא יוכל להמשיך ככה עוד הרבה זמן." אומר על זה גבריאל הקסן: "אנחנו לא נלך מפה. כל יום יותר קשה לנו להיות כאן. אבל לא נצטוו את המדינה שאלר־הים ציונה עלינו להיות בה."
 מוסיף חברו אלחנן ואומר: "תראה איך משקרים את כל הארץ. הממשלה שקרנית שר־הפנים שקרן. הוא הודיע לעתונות שי־אנחנו לא יהודים ושלא מכירים בנו כ־יהודים. הנה תעודות שמשרד הפנים מכיר בילדים שלנו, שנולדו כאן כיהודים. אבל עכשיו השר חוזר בו."
 ליד מרכז הקליטה בדימונה גי־

בירושלים כאלו היו כוח עליון. זה אסור. בתנ"ך כתוב שזה אסור. אנחנו מתפללים בליבנו.
שאלה: אומרים עליכם כאן בדימונה שתשתמשו בכוח במלחמתכם. אמרו ש־עלול להתרחש רצח ושפיכות דמים.
גבריאל הקסן: זה הכל שקר. אין לנו נשקים. אין לנו רובים כמו שיש ל־ממשלה. איך אנחנו יכולים להילחם? אנחנו לא נשתמש בכוח, אנחנו לא משוג־עים. העליון הוא ייילח איתכם.
שאלה: אמרתם לעתונאי אחד, והוא כתב זאת, שבבוא היום תגרשו מהארץ את כל היהודים...
גבריאל הקסן: זה לא נכון. זה שקר. מי שרצה להישאר ולהאמין בכוח העליון הוא יישאר.

אתנו, כושי ענק כבן 30, הצי־טרף לבני כת "העברים השחורים" בדימונה לפני כשנה. בדירת שני החד־רים שלו מתרועעים כל הזמן ילדים. בי־חדר הארחים מוצבות שתי מיטות סוכ־נות ושולחן עבודה גדוש כלי עבודה ועו־רות. אלחנן מרחיב את בית־המלאכה שלו. הוא מייצר דברי עור, כמו ארנקים. בפנינת החדר ניצב ארגז גדוש ריקות ככל המינים. בדירה מתגוררות שלוש

במדינה

(המשך בעמוד 15)

היידאוור עצום. בירושלים לא הת־רגש איש מחוסר ההומנה האיראנית. כי הכל מבינים כי היחסים המעשיים עם איראן חשובים לאין ערוך יותר מכל הפגנה סומבית של ידירות.
 כי איראן אינה רק מדינת־נפט חשובה. היא עומדת להיות המעצמה החשובה ביותר במרחב כולו. מבחינה מדינית ר־צבאית כאחת.
 גורל זה, נכפה עליה בגלל נסיגתם הסופית של הבריטים, השנה, מאיוור ה־מיסרץ הפרסי (שהערכים מתעקשים לקרוא לו "המיסרץ הערבי"). גוצר חלל ריק של כוח — וקיימת הסכמה אילמת במערב שלתוך חלל זה לא ייכנסו האמריקאים, אלא האיראנים, כדי למנוע חדירה סוביי־טית.

השאח מתכוונן לקראת התפקיד מזה כמה שנים בשקט. הוא בנה הייליים גדול והייל־אוור עצום, הרחיב את שאר זרועות צבאו. הוא הודיע מראש כי הוא עומד לשגר צבא זה לכיבוש כמה מאי המיסרץ, ברגע שהבריטים ינטשו אותם. גודווי ה־צנחנים כבר מוכנים לכך.
כיתור מול כותר. בד בבד עם הפעילות הצבאית, הקים השאח רשת מסועפת של פעילות מדינית בחוף המערבי של המיסרץ, בנסיונות־הנפט של חצי־האי ערב.

סוכניו יצרו קשרים הדוקים עם ממלכת עומאן הסמוכה, שבה נטושה מלחמת־אזרחים ממושכת. השאח תומך בשולטן הפרו־מערבי, המתקדם קצת יותר מקודמו שהופל במהפכת־חצר, והלווחם נגד לוחמי הגרילה של תנועת־שיחורר שמאלנית.
 ביקורו של סאדאת אצל השאח, שעליו הכריז גמאל עבד־אל־נאצר מלחמה בשע־תו, היא הכרה רשמית בחשיבותה הגדולה והולכת של איראן, ואף כי ישראל לא תהיה נוכחת בטכס המסואר העומד להס־גין חשיבות זו לעיני העולם, הרי מערכת היחסים בין ישראל, איראן, תורכיה, את־יוסיה, אוגנדה, צ'אד וכמה מדינות אחרות שמעבר לעולם הערבי, מהוות כיתור יעיל של העולם הערבי המכתר את ישראל.

דיעות

המלחמה לא

תסתיים לעולם!

דיעותיו של משה דיין מספקים תמיד חומר מרתק, ואף משעשע. כך, למשל, ציטט השבוע אחד ממערי־ציה־האליילים המקצועיים של דיין, שכתו־טבת, מה אמר משה דיין ערב מלחמת ששת הימים, כאשר דובר על הרעיון להגיע לתעלת־סואץ.
 קבע או דיין: "אם יגיע צה"ל לתעלה, לא תסתיים המלחמה לעולם. המצרים לא יוכלו להרשות לעצמם חנייתו של צה"ל על גדת תעלת־סואץ, וגם הסובייטים לא ישלימו עם זאת. אפשר שאף יתערבו באמצעים צבאיים עקיפים!"

דין הסביר שהתעלה היונית ליוקרתו של נשיא מצריים, ודרושה לקשריהם של הסובייטים עם תימן וזיא־נאם, לכן הכ־ריו דיין: "שומר נפשו ירחק מהתעלה!"
 היו אלה דברי־נבואה חיים, חבל שדיין עצמו שכח אותם בשיכרון־הנצחון. בגלל התעלה משכת המלחמה זו השנה החמי־שית, והסובייטים התערבו לא רק באופן עקיף.
"ידיד שלי סיפר..." דיעה אחרת של דיין, לא פחות מעניינת, התפרסמה השבוע מפי דויד בר־גוריון, בראיון שהעי־ניק לשבועון האמריקאי לוק (המספיק בש־בוע הבא את הופעתו לצמיתות).
 כששאל לדעתו על מלחמת ויא־נאם, השיב הזקן:

"תחילה הייתי נגד מלחמה זו. חשבתי שזו שגיאה. אבל אז נסע לשם ידיד שלי, המכין בעניינים אלה, והוא חזר וסיפר לי את רשמיו ונתן לי את הסבריו. שמו־משה דיין, או הבינותי שהאנשים הדוגלים במלחמה זו יש להם סיבות מסויימות. אבל בהתחלה חשבתי שזוהי שגיאה איומה. **דהחזיר הביר!** גם בראיון זה לא שכח בר־גוריון לציין שבניגוד לדיין הוא מוכן בתחלתו להחזיר את שארם־אלי־שייך, יחד עם כל שאר השטחים המוחזקים (מלבד ירושלים והגולן) תמורת שלום. אלא שבאורגיה הכללית של צביעות סביב בר־גוריון, שנמשכה גם השבוע, לא הזכיר זאת איש.